Să fim vigilenți: puciul continuă!

Evenimentele declanșate acum în Transnistria constituie, evident, o continuare a complotului forțelor reacționare din 10 august curent. Camuflîndu-și scopurile adevărate, liderii comuniști și administratorii din Tiraspol, Rîbnița, Comrat etc., revenindu-și după prăbușirea atacului de la Moscova, încearcă să creeze enclave separate pentru a-și impune puterea ne legitimă și a suprima democrația, a bara calea spre o independență reală a tinerei noastre republici. Același lucru se întîmplă și în alte regiuni ale fostului imperiu: un exemplu vădit este Tadgikistanul, unde reacțiunea comunistă a trecut la o contraofensivă directă și din nou a pus mîna pe putere. Isteria din Transnistria, blocarea căilor ferate sub motive fabricate de liderii bine cunoscuți nu sînt altceva decît un război fățiș contra democrației. Nu încape îndoială că nici un pas de conciliere din partea Parlamentului ori a Guvernului nu va schimba esențial situația, deoarece forțele reacționare nu sînt cointeresate în ameliorarea ei.

Dimpotrivă, ei vor face totul pentru a-și menține puterea — de bună voie nu vor ceda. Dacă vom înțelege acest adevăr, ne vom da seama că sînt necesare măsuri mai adecvate. Dacă reațiunea își va continua atacurile, nu le vom putea stăvili numai prin vorbe dulci și muzică populară. Poporul trebuie să fie conștient de situația reală, oricît de gravă ar fi, și să fie pregătit pentru a-și apăra integritatea teritorială și destinele istorice.

Desigur, forțele reacționare vor să ne provoace la un război civil. Multă apă la moara separatiștilor toarnă și ziarele, radioul și televiziunea centrală, «Komsomoliskaia pravda» zilnic, în mod intenționat, atîtă spiritele, apelează nu la rațiunea, ci la emoțiile transnistrenilor, fiind vădit de partea liderilor lor, de parcă ar fi un organ de presă al republicii-fantomă.

De aceea în condițiile actuale, cînd n-avem de la cine aștepta ajutor, poate ca niciodată este necesară consolidarea tuturor moldovenilor și a conlocuitorilor de alte naționalități cu orientări democratice și progresiste, de pe ambele maluri ale Nistrului. În legătură cu aceasta aș vrea să mă adresez parlamentarilor, jurnaliștilor, savanților, scriitorilor etc. cu un apel de a cîntări bine toate cele ce vor să spună sau să scrie, prevăzînd toate urmările posibile. Deseori ambițiile și dorința unor persoane de a se evidenția prin «originalitate» sau «inteligență», fără a ține cont de realitate, duce mai degrabă la separarea acestor forțe, și nu la consolidarea lor. Trebuie să înțelegem că etapa actuală nu poate fi alta decît o perioadă foarte dificilă și șubredă de tranziție, care poate dura mai mult de 5 ani. De aceea nu trebuie să ne grăbim. Așa e, de exemplu, cu legea despre funcționarea limbilor — n-ar trebui grăbit intenționat procesul de însușire a limbii de stat de către conducătorii ce n-o cunosc.

Sînt întru totul de acord cu propunerile exprimate de către domnul Tudor Cibotaru, că intelectualitatea republicii trebuie să organizeze o muncă vastă de luminare a poporului, de explicare și convingere. E bine știut că omul cu convingeri sigure e de neclintit. Cu părere de rău, acest lucru se face la un nivel destul de scăzut. Să ne amintim de unele metode pe care le practica aparatul comunist: și trenuri speciale de agitație, și publicații, și adunări ale activiștilor, și întîlniri cu colectivele de muncă etc. Noi, însă, am renunțat ușor la toate formele de acest gen, dar am dori rezultatele respective — cred că pasivitatea noastră este completamente eronată.

De asemenea e foarte necesar a edita ziare republicane atît în limba rusă, cît și ucraineană, pentru a informa operativ populația respectivă, oricît ne-ar costa, deoarece neglijența ne costă și ne va costa cu mult mai scump.

Consider de asemenea că Parlamentul Republicii ar trebui să adopte o hotărîre de tipul: «În perioada de tranziție, în decurs de cel puțin 5—10 ani, dacă nu vom fi siliți de evenimente de forță majoră, imprevizibile, Republica Moldova nu va aborda problema reunirii cu România». Așa declarație ar stăvili protestele nejustificate și temerile multor cetățeni care «nu sînt gata» pentru un asemenea pas. Situația reală actuală nu e în favoarea r

Numai a iri vor face ca deta eacțiunii, care de fa cu ce convinge populați să-și piardă autoritatea de care mai dispun și să fie tot mai limitate și izolate. Doar nu este nimic mai presus decît forța poporului conștient și sigur de justețea convingerilor și aspirațiilor sale.

Mihail GONȚA,
șef de catedră la Universitatea de Stat din Moldova.

ZONA DE SECURITATE